QURAN (FINNISH)

46 - AL-AHQAF (Hiekkakunnaiden suura)

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. PyhÃ¤n Kirjan ilmoitus on saatu Jumalalta, mahtavalta, viisaalta.

3. Me olemme luonut taivaat ja maan ja mitÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤ on vain totuudessa ja mÃ¤Ã¤rÃ¤tyksi ajaksi, mutta ne, jotka ovat epÃ¤uskoisia, kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois saamistaan varoituksista.

4. Sano: Â»Oletteko ajatelleet niitÃ¤, joita avuksenne huudatte Jumalan sijasta? Osoittakaa minulle, kuinka suuren osan ne ovat luoneet maasta! Tai onko heillÃ¤ osuutta taivaisiin? Tuokaa minulle kirja, joka on ilmoitettu ennen tÃ¤tÃ¤, tai rippeitÃ¤ tiedosta, jos rakastatte totuutta!Â»

5. Kuka erehtyy enemmÃ¤n kuin se, joka Jumalan asemesta kutsuu niitÃ¤, jotka eivÃ¤t ennen ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤ vastaa hÃ¤nelle eivÃ¤tkÃ¤ huoli hÃ¤nen kutsustaan?

6. Ja kun ihmiset kootaan yhteen, tulee heistÃ¤ nÃ¤iden vihamiehiÃ¤ ja he kieltÃ¤vÃ¤t nÃ¤iden palvoneen heitÃ¤.

7. Ja vaikka tunnusmerkkimme selvÃ¤sti luetaan heille, vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t epÃ¤uskoiset totuudesta, kun se tulee heidÃ¤n osakseen: Â»TÃ¤mÃ¤ on selvÃ¤Ã¤ noituutta.Â»

8. Tai he sanovat: Â»HÃ¤n on keksinyt senÂ». Sano: Â»Jos minÃ¤ olen keksinyt sen, ette te voi enÃ¤Ã¤ auttaa minua Jumalan edessÃ¤. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ olette siitÃ¤ uskotelleet. HÃ¤n on pÃ¤tevÃ¤ todistaja minun ja teidÃ¤n asiassanne; niin, HÃ¤n antaa anteeksi ja on armollinen.

9. Sano: Â»MinÃ¤ en ole sananjulistajista ensimmÃ¤inen enkÃ¤ tiedÃ¤, mitÃ¤ tulee tapahtumaan minulle tai teille; minÃ¤ noudatan vain sitÃ¤, mikÃ¤ on ilmoitettu minulle, ja olen vain julkinen varoittaja.Â»

10. Sano: Â»Oletteko ajatelleet, ettÃ¤ se tulee Jumalalta ja ettÃ¤ te ette usko siihen, mutta erÃ¤s todistaja Israelin lasten joukosta on todistanut sen oikeaksi; hÃ¤n uskoi, mutta te olette ylpeitÃ¤.Â» Totisesti, Jumala ei kaitse jumalatonta kansaa.

11. EpÃ¤uskoiset sanovat uskovaisista: Â»Jos koraanissa olisi ollut jotakin hyvÃ¤Ã¤, eivÃ¤t he sen omaksumisessa olisi pÃ¤Ã¤sseet meistÃ¤ edelleÂ», ja koska he eivÃ¤t tahdo antaa sen ohjata itseÃ¤Ã¤n oikeaan, he sanovat: Â»Se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ vain vanhoja valhetaruja.Â»

12. Ennen sitÃ¤ oli jo Mooseksen kirja oppaana ja armonosoituksena, ja tÃ¤mÃ¤ kirja vahvistaa sen arabian kielellÃ¤, varoitukseksi niille, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, ja hyvÃ¤nÃ¤ sanomana niille, joiden teot ovat hyviÃ¤.

13. Totisesti niillÃ¤, jotka sanovat: Â»Jumala on HerrammeÂ» ja pysyvÃ¤t oikealla tiellÃ¤, ei ole pelkoa eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

14. HeistÃ¤ tulee paratiisin asukkaita ikuisiksi ajoiksi palkaksi siitÃ¤, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

15. Me olemme myÃ¶s kÃ¤skenyt ihmisen tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ vanhemmilleen; hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ on kantanut hÃ¤net tuskalla ja synnyttÃ¤nyt hÃ¤net kivulla, ja kantaminen ja vieroittaminen kestÃ¤Ã¤ kolmekymmentÃ¤ kuukautta; ja kun hÃ¤n saavuttaa kypsyysiÃ¤n ja tÃ¤yttÃ¤Ã¤ neljÃ¤kymmentÃ¤ vuotta, hÃ¤n sanoo: Â»Herra, suo minun olla kiitollinen siitÃ¤ armosta, jota olet osoittanut minulle ja vanhemmilleni, suo ettÃ¤ pystyisin hyviin tekoihin, jotka miellyttÃ¤vÃ¤t Sinua, ja salli kaiken koitua jÃ¤lkelÃ¤isteni parhaaksi; totisesti, minÃ¤ turvaan Sinuun ja kuulun Sinun alamaisiisi.Â»

16. NÃ¤iltÃ¤ vastaanotamme parhaan, mitÃ¤ he ovat tehneet, ja annamme anteeksi heidÃ¤n pahat tekonsa, koska he kuuluvat paratiisin asukkaisiin sen vanhurskaan lupauksen mukaan, mikÃ¤ heille on annettu.

17. Mutta jos joku sanoo vanhemmilleen: Â»HÃ¤peÃ¤ teille! Kuinka lupaatte minulle, ettÃ¤ minut herÃ¤tetÃ¤Ã¤n henkiin, kun jo muut sukupolvet ovat kuolleet ennen minua?Â» niin ettÃ¤ he kumpikin huutavat Jumalalta apua: Â»Voi sinua! Usko, Jumalan lupaus on totisesti varmaÂ» ja hÃ¤n vastaa: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat vain muinaistarujaÂ»,

18. niin juuri tÃ¤llaiset ovat niitÃ¤, joiden suhteen on kÃ¤ynyt toteen ennustus dzinneistÃ¤ ja ihmispolvista, jotka ovat kuolleet jo ennen heitÃ¤; totisesti ovat he tuhon omat.

19. Jokaista varten on olemassa eri asteita, aina sen mukaan, mitÃ¤ he ovat tehneet, jotta minÃ¤ saattaisin maksaa heille tÃ¤yden palkan teoistaan, ilman ettÃ¤ kukaan kÃ¤rsisi vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

20. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin epÃ¤uskoiset saatetaan tulen eteen, kuuluu sana: Â»Te tuhlasitte kaiken hyvÃ¤n maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤nne, nauttien siitÃ¤ lyhyen ajan, mutta tÃ¤nÃ¤Ã¤n palkitaan teidÃ¤t masentavalla kurituksella, sentÃ¤hden ettÃ¤ olitte ilman syytÃ¤ ylpeitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja teitte syntiÃ¤.

21. Muistakaa Aadin veljeÃ¤, kun hÃ¤n varoitti kansaansa hiekkakunnailla - ja varoittajia on totisesti ollut sekÃ¤ ennen hÃ¤ntÃ¤ ettÃ¤ hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ - sanoen: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ palvelko ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa! Totisesti pelkÃ¤Ã¤n puolestanne kauhun pÃ¤ivÃ¤n rangaistusta.Â»

22. He vastasivat: Â»Oletko tullut luoksemme kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ksesi meidÃ¤t pois jumalistamme? NÃ¤ytÃ¤ sitten meille se, millÃ¤ meitÃ¤ peloittelet, jos olet niitÃ¤, jotka pysyvÃ¤t totuudessa.Â»

23. Silloin hÃ¤n sanoi: Â»Vain Jumalalla on tieto, ja minÃ¤ julistan teille sanomaa, mikÃ¤ on lÃ¤hetetty mukanani, mutta huomaan, ettÃ¤ olette ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ kansaa.Â»

24. Ja kun he nÃ¤kivÃ¤t pilven ilmestyvÃ¤n taivaalle ja lÃ¤hestyvÃ¤n heidÃ¤n laaksojaan, he sanoivat: Â»Se on pilvi, joka antaa meille sadetta.Â» - Â»Ei, se on se, mitÃ¤ te halusitte jouduttaa, tuulenpuuska, joka tuo mukanaan tuskallisen rangaistuksen

25. ja joka hÃ¤vittÃ¤Ã¤ kaiken Herran kÃ¤skystÃ¤.Â» Ja niin ei heistÃ¤ seuraavana aamuna nÃ¤kynyt muuta kuin heidÃ¤n asumuksensa; nÃ¤in Me palkitsemme syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

26. Tosiaan Me annoimme heille vallan, jota emme ole antanut teille, ja Me annoimme heille kuulon, nÃ¤Ã¶n ja sydÃ¤men, mutta heidÃ¤n korvansa, silmÃ¤nsÃ¤ ja sydÃ¤mensÃ¤ eivÃ¤t hyÃ¶dyttÃ¤neet heitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, koska he kielsivÃ¤t Jumalan ilmoitukset, ja se, mitÃ¤ he pilkkasivat, kohtasi heidÃ¤t.

27. Olemme todella hÃ¤vittÃ¤nyt ympÃ¤rillÃ¤nne olevat kaupungit, ja Me uudistamme ilmoituksemme, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t.

28. Mutta miksi eivÃ¤t heitÃ¤ sitten auttaneet ne, joita he pitivÃ¤t Jumalan ohella jumalina ja vÃ¤limiehinÃ¤? Ei, he ovat pettÃ¤neet heidÃ¤t; tÃ¤mÃ¤ oli heidÃ¤n valheensa ja vÃ¤Ã¤rennyksensÃ¤.

29. Ja kun Me ohjasimme osan dzinneistÃ¤ sinun luoksesi kuulemaan Koraania, sanoivat he tultuaan paikalle: Â»Kuunnelkaa tarkasti!Â» ja kun se oli lopussa, palasivat he kansansa luo varoittamaan sitÃ¤.

30. He sanoivat: Â»Kansalaisemme, me olemme kuulleet Kirjaa, joka on ilmoitettu Mooseksen jÃ¤lkeen ja joka vahvistaa sen, mitÃ¤ oli ennen, johtaen totuuteen ja oikealle tielle.

31. Kansalaisemme, ottakaa vastaan jumalallinen kutsuja ja uskokaa HÃ¤neen, niin HÃ¤n antaa teille syntinne anteeksi ja suojelee teidÃ¤t tuskallisesta rangaistuksesta.Â»

32. SillÃ¤ ne, jotka eivÃ¤t ota vastaan Jumalan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, eivÃ¤t lÃ¶ydÃ¤ maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤ pakopaikkaa eikÃ¤ heillÃ¤ hÃ¤nen sijastaan ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa. NÃ¤mÃ¤ ovat selvÃ¤sti harhaan johdettuja.

33. EivÃ¤tkÃ¶ he ole ottaneet huomioon sitÃ¤, ettÃ¤ Jumala, joka loi taivaat ja maan eikÃ¤ vÃ¤synyt niitÃ¤ luodessaan, voi antaa kuolleille elÃ¤mÃ¤n? Niin, HÃ¤n on totisesti kaikkivoipa.

34. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin epÃ¤uskoiset viedÃ¤Ã¤n tulen eteen, kysytÃ¤Ã¤n: Â»EikÃ¶ kaikki ollut totta?Â» He vastaavat: Â»KyllÃ¤, Herramme nimeen.Â» Silloin HÃ¤n sanoo: Â»Maistakaa siis rangaistustanne, koska olitte epÃ¤uskoisia!Â»

35. KestÃ¤kÃ¤Ã¤ siis kÃ¤rsivÃ¤llisinÃ¤, niinkuin sananjulistajat kestivÃ¤t, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kiirehtikÃ¶ heidÃ¤n tuomiotaan! SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he nÃ¤kevÃ¤t, mitÃ¤ heille on luvattu, heistÃ¤ tuntuu siltÃ¤, kuin he eivÃ¤t olisi odottaneet kauemmin kuin yhden tunnin pÃ¤ivÃ¤stÃ¤. RiittÃ¤kÃ¶Ã¶n tÃ¤mÃ¤ varoitukseksi. PitÃ¤isikÃ¶ muitten tulla tuhotuiksi kuin syntisten ihmisten?